

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 86.

1836

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περί συστάσεως πανεπιστημίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ξ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δια τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 νόμου, ἐκανονίσσαμεν ἤδη τὴν σοφειώδη ἐκπαίδευσιν εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, μετὰ ταῦτα ἐβάλαμεν εἰς ἐνέργειαν καὶ τὰ πρὸς ἀνωτέραν μὲν ἐκπαίδευσιν προσδιωρισμένα ἀρκόδια εἰς τὴν παρούσαν τοῦ τόπου κατάστασιν σχολεῖα καὶ γυμνάσια, εὐχολύοντες οὕτω τὴν κτῆσιν τῶν παρασκευαστικῶν γνώσεων εἰς ὑψηλοτέραν ἐπιστημονικὴν μάθησιν. Ἐπιστάσης δὲ ἤδη τῆς ἐποχῆς πρὸς σύστασιν τοῦ πανεπιστημίου, ὑπερτάτου ἐκπαιδευτικοῦ καταστήματος, τὸ μὲν διότι ὑπάρχουσιν ἴσως ἤδη ἱκανοὶ ἀκροαταί, ἐφωδιζόμενοι μὲ τὴν προκαταρκτικὴν παιδείαν, τὸ δὲ διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων διδασκάλων δύναται νὰ συμπληρωθῇ ἀπὸ τὰς συσταθείσας ἤδη σχολὰς τῆς ἰατρικῆς καὶ θεολογίας, ἀπὸ τοῦς ὀφείλοντας νὰ παραδίδωσιν ὑπαλλήλους τῶν ἀνωτέρων κλάδων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας καὶ τινὰς ἐκ τῶν μελῶν τῆς συστηθείσης ἤδη ἐπιστημονικῆς ἐταιρείας, ἢ δὲ ἐνεστάσα κατάστασις τοῦ ταμείου καθιστᾷ τέλος πάντων δυνατὴν τὴν ταιαύτην ἰδιτέραν δαπάνην ἀκούσαντες τὴν διορισθεῖσαν ἐπιτροπὴν διὰ τὸν ὀργανισμόν τῆς ἀνωτέρας ἐκπαίδευσως καὶ κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάττομεν·

Α. Περὶ συστάσεως τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 1.

Θελεὶ συστηθῆ δι' ὅλον τὸ κράτος πανεπιστήμιον εἰς Ἀθήνας, καὶ ἀνοιχθῆ ἐπίσημως τὴν τρίτην ἡμέραν τοῦ πάσχα 1837.

Πρὸς μνήμην δὲ τοῦ Συστήσαντος αὐτὸ θέλει φέρει τὴν ἐπωνυμίαν « Πανεπιστήμιον τοῦ Ὁθωρος. »

Ἄρθρ. 2.

Τὸ πανεπιστήμιον τοῦτο σύγκειται ἀπὸ τέσσαρας σχολῶν (facultés), δηλ.

Α'. Τὴν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν ὡς φιλοσοφίας, φιλολογίας, μαθηματικῶν καὶ φυσικῶν ἐπιστημῶν, ἰδίως δὲ χημείας, φυσικῆς, ἀστρονομίας, τῶν διαφόρων μερῶν τῆς φυσικῆς ἱστορίας, γεωγραφίας, καταστατικῆς καὶ ἱστορίας μὲ τὰς βοηθητικὰς ἐπιστήμας αὐτῶν.

Β'. Τὴν τῆς θεολογίας·

Γ'. Τὴν τῆς ἰατρικῆς·

Δ'. Τὴν τῶν νομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν.

Τὸ πανεπιστήμιον ἐν γένει, δηλ. ἡ ἔνωσις ὅλων τῶν σχολῶν αὐτοῦ, ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν κατὰ τὴν ἰατρικὴν χάριν τῆς ὑψηλοτέρας ἔθνικῆς ἐκπαίδευσως.

Ἄρθρ. 3.

Ἐκάστη σχολὴ ἔχει ὠρισμένον ἀριθμὸν καθεδρῶν καὶ σχηματίζει καθ' ἑαυτὴν ἐπιστημονικὸν ἀνεξάρτητον σὺλ-

λογον λογίων, ἀδιαίρετον ὅμως ἰπὸ τὸ σῶμα τοῦ πανεπιστημίου καὶ μένοντα εἰς διηκενῆ ὀργανικὸν μετ' αὐτοῦ σύνδεσμον.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἐκάστης σχολῆς, ὡς καὶ ὁ τῶν πρωτίστων καθεδρῶν αὐτῆς, θέλει προσδιορισθῆ εἰς τὰς κανονικὰς αὐτῆς διατάξεις. Ἐξαίρουμένης δὲ τῆς πρώτης ταύτης ἐποχῆς, τοῦ λοιποῦ μόνον οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ θέλουσιν εἶναι μέλη τῶν σχολῶν.

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτων θέλουσι δουθῆ εἰς τὰς σχολὰς καὶ ὅσοι εἰς τὸ μέλλον ἤθελον φανῆ ἀναγκάσιοι ἔκτακτοι καθηγηταί, εἰς δὲ τὴν σχολὴν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν καὶ οἱ ἀνήκοντες διδάσκαλοι διὰ τὰς ἰδίως ἀναγκαίας καθυπολούμενας γλώσσας, δι' ὠραίας τέχνας, καὶ διὰ πρακτικὰ ἀναγκαῖα ἀντικείμενα σπουδῆς, τὰ ὅποια πρέπει να συμπληρωθῶσιν εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Θέλουσι δὲ συστηθῆ καὶ καθέδραι διὰ τὰς ἀνωτέρας στρατιωτικὰς ἐπιστήμας.

Ἄρθρ. 4.

Πρὸς ἀπαρτισμὸν τῶν ἀναγκαίων καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου δύνανται νὰ προσλαβάνωσιν εἰς τὰς διαφόρους σχολὰς καὶ διδάκτορες, οὔτινες ἀφοῦ ἐξετασθέντες θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς εἰς τὸν κλάδον τῆς σπουδῆς αὐτῶν καὶ ἔχοντες ἀπόδειξιν ὅτι ἀπῆντησαν ἐξίως ἢ τοῦ λόγιον ἄριστα, λάθωσι τοῦ προλότου (διδάκτορος) τὸ δίπλωμα, νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸ πανεπιστήμιον ὠρισμένην τινὰ σειρὰν μαθημάτων, λαμβάνοντες τὰ διδάκτρα, ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ ἰδιαιτέραν τινὰ, ἀντιμισθίαν.

Κυρίως δὲ θέλουσιν ἐκλέγεσθαι ὡς τοιοῦτοι οἱ ἐπιτυχῶς φοιτήσαντες εἰς ξένα περίφημα πανεπιστήμια.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ πανεπιστήμιον θέλει λάβει τὰς αὐτῶ ἀναγκαίας ἐπιστημονικὰς συλλογὰς, καὶ τὰ λοιπὰ χρειώδη.

Εἰς διαθέσειν αὐτοῦ τίθενται ὅλαι αἱ δημόσιαι συλλογαί, ὁ κατάλογος τῆς ἱατρικῆς σχολῆς, καὶ αἱ συλλογαὶ τῶν ἑταιρειῶν τῆς ἱατρικῆς καὶ φυσικῆς ἰστορίας. Θέλει δὲ ἀνυπερβίτως οἰκοδομηθῆ δι' αὐτὸ ἰδιαιτέρον καὶ κατάλληλον οἰκοδόμημα.

Ἄρθρ. 6.

Μέχρις ὅτου συστηθῆ ἡ ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἢ ὅποια, ὡς σύλλογος λογίων, θέλει περιλαβεῖ ἐν ἑαυτῇ καὶ καλλιεργεῖ τὰς γενικὰς ἐπιστήμας, θέλει τὰς ἀναπτύσσει διὰ συζητήσεων, καὶ ἐκτελεῖ διὰ τῶν συνενωμένων δυνάμεων τῶν μελῶν αὐτῆς ὅσα ὑπερβαίνουσι τὰς δυνάμεις ἐνδὸς μόνου πεπαιδευμένου, οἱ καθηγηταὶ τοῦ πανεπιστημίου καὶ ἰδίως οἱ τῆς σχολῆς τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν θέλουσι σπουδάσει νὰ ἀναπληρώσωσι προσωρινῶς τὴν ἐρηθίσαν ἀκαδημίαν, προσλαμβάνοντες οὕτω τὴν μέλλουσαν αὐτῆς σύστασιν. Προσλαμβάνοντες δὲ ἐν κειρῶν θέλουσι λάβει ἐ-

νηρητικὰ καθήκοντα εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἀκαδημίας. Τὸ πανεπιστήμιον θέλει σχηματίζει καὶ συμβούλιον ἐκπαιδευτικόν, τὸ ὅποιον εὐσάκις προσκαλεῖται θέλει καθυποβάλλει διὰ τῶν συνταττομένων ἐπι πλῆρει ὄλων τῶν σχολῶν συνεδριάσει πρωτοκόλλων, τὰς ἰδέας καὶ τὰ ἐκ τῆς πείρας αὐτοῦ ἐξαγόμενα εἰς τὴν ἐπι τῶν Βακκλειαστικῶν κτλ. Γραμματεῖαν.

Ἄρθρ. 7.

Ἄπαντα τοῦ πανεπιστημίου τὰ ἀναλώματα θέλουσι διδῆσθαι ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, κατ' ὅσον δὲν λαμβάνονται ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέραν προκοδόμησιν τοῦ πανεπιστημίου. Ἄλλα θέλουσι προκαταβάλλεσθαι ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου ταμείου, μέχρις ὅτου το ἐκκλησιαστικὸν δυνήθῃ ν' ἀναλάβῃ ὅλην τὴν εἰς βῆρος αὐτοῦ τεθειμένην ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἐκπαιδευτικὴν ἐπαγγῆν.

Ἡ ἰδιαιτέρα τοῦ πανεπιστημίου προκοδόμησις σύγκειται ἀπὸ τὴν περιουσίαν ἧτις θέλει τὸ δόθῃ δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων καὶ ἐπιστημῶν ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, ἢ περιεληθῆ εἰς αὐτὸ κατ' ἰδιαιτέρους νομικοὺς ὁρισμοὺς ἢ γενναίως χάρισθῆ ἀπὸ ιδιώτας ἢ πολιτικὰ σώματα, ἢ δι' ὁποιουδήποτε νομίμου τρόπου κατασταθῆ ἰδιοκτησία αὐτοῦ.

Ἰδίως περιλαμβάνονται ἐνταῦθα οἱ χρηματικοὶ πόροι, ἧσους ἐχρησγήσαμεν διὰ τοῦ ἀπρ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) Ἡμετέρου διατάγματος.

Ἄρθρ. 8.

Διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διατάξιν τοῦ πανεπιστημίου θέλουσι συνταγθῆ καὶ καθυποβληθῆ εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐγκρισιν ἰδιαιτέροι κανονικοὶ ὅρισμοι ἔχοντες βῆσιν το παρὸν διάταγμα καὶ τὰς ὑπαρχούσας νομικὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 9.

Πρὸ τῆς ἀρχῆς ἐκάστης ἐξαμηνίας τοῦ σχολικοῦ ἔτους τὸ πανεπιστήμιον θέλει καθυποβάλλει εἰς τὴν ἐπι τῶν βακκλειαστικῶν Γραμματεῖαν, διὰ νὰ ζητηθῆ ἡ Ἡμετέρα ἐγκρισίς, τὸν κατάλογον (πρόγραμμα) τῶν κατὰ τὰ διαστήματα τῆς ἐξαμηνίας παρεδιδθησομένων μαθημάτων καὶ θέλει δημοσιεύει αὐτὸ διὰ τοῦ τύπου, ἰδιαιτέρως δὲ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

B. Περὶ τῆς διοικήσεως τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ πανεπιστήμιον ὑπόκειται εἰς τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῆς Ἡμετέρας ἐπι τῶν ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, λαμβάνει παρ' αὐτῆς τὰς ἀνηκούσας διακοινώσεις, καὶ πέμπει πρὸς αὐτὴν τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἐκθέσεις. Ἡ διεύθυνσις καὶ ἀστυνομία τοῦ πανεπιστημίου ἀνατίθεται εἰς ἓνα Πρύτανην (Rector), ἐκάστης δὲ σχολῆς εἰς ἓνα Σχολιαρχοῦν (Docteur) τούτους δὲ θέλομεν διορίσει Ἡμεῖς κατ' ἀρχὰς μεταξὺ τῶν καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου, ἀλλ' εἰς τὸ ἐξῆς θέλουσιν ἐκλέγεσθαι κατ' ἔτος δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας ἀπὸ τοῦς καθηγητὰς τοῦ πανεπιστημίου, ὥστε δι'

ἐκάστη θέσιν καὶ προσδιορίζονται ὅμοι, ὅσα ἔμὲν πρύτανις νὰ διορίζεται ὑφ' ὧν τῶν σχολῶν συνηγμένων, ἕκαστος δὲ σημάτων ὑπὸ μόνης τῆς ἀναγούσης σχολῆς, ἡ δὲ προαφιορισμός ἢ μᾶλλον ἡ ἐπιχώρισις τῶν διορισθέντων νὰ ἐπιφυλάττῃται εἰς ἡμᾶς. Ἐφ' ὅσον δὲ ὑπηρετεῖ ὁ πρύτανις, ἔχει βαθμὸν Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἕκτακτον ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 11.

Ὁ πρύτανις καὶ οἱ τέσσαρες σημάντορες τῶν σχολῶν ἀποτελοῦσι τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστημίου, εἰς τὸ ὑποῖον εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ διοίκησις τοῦ κατὰ τὴν τήρησιν τῆς πειθαρχίας καὶ ἡ ὑπεράσπισις τοῦ πανεπιστημίου. Τὸ συμβούλιον τοῦτο ἀποτελεῖ ἐπομένως ἐντελὴ σύλλογον, ὅστις εἰς τὰς ὑπὸ τῶν κανονικῶν διατάξεων προσδιορισθησάμενας περιστάσεις θέλει ἀποφασίζει διὰ κοινῆς συσκέψεως καὶ ἀπολύτου πλειονοψηφίας. Ἀλλ' ὁ πρύτανις ἔχει τὴν ἐκτελεστικὴν δυνάμιν μὴ παρεκβαίνων κατὰ τοῦτο τὰ ὅρια τῶν νομικῶν διατάξεων, τῶν κανονισμῶν τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ συμβουλίου, ὅσακις αὐταὶ κατὰ τοὺς ῥηθέντας κανονισμοὺς γίνονται ἀναγκαῖαι.

Ἄρθρ. 12.

Ἀλλὰ καὶ ἐκάστη σχολὴ, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ σημάντορος, ἀποτελεῖ καὶ ἑαυτὴν εἰς τὰς ἐμπιπτούσας ὅπως ἐπισημονικᾶς ὑποθέσεις ἰδιαιτέρον σύλλογον κατὰ τὰ ἰδίως ὀριζόμενα εἰς τὰς κανονικὰς διατάξεις τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 13.

Εἰς σπουδαίας περιπτώσεις, ὅσακις πρόκειται περὶ τῆς ἐσωτερικῆς διατάξεως τοῦ πανεπιστημίου, περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν κανονισμῶν ἢ ἄλλων ὀργανικῶν ζητημάτων, σπουδαίων πειθαρχικῶν παραβάσεων καὶ τιμωρίας αὐτῶν, συντάξεως τοῦ προγράμματος τῶν παραδόσεων, προσδιορισμοῦ τῶν ἐπὶ βραχείῳ πρὸς ζητημάτων, ἐκλογῆς τοῦ πρυτάνεως θέλουσιν ἀποφασίζει κατ' ἀπύλτον πλειοψηφίαν ὅλα τὰ μέλη τῶν σχολῶν ἐν πλήρει συνεδριάσει.

Ἄρθρ. 14.

Ἡ Κυβέρνησις τέλος διορίζει ἐκ τῶν διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν παιδείαν αὐτῶν καὶ τὸν ἠθικὸν χαρακτῆρα διακριγομένων ὑπαλλήλων τῆς πρωτεύουσας καὶ ἕνα ἐπιτρόπον παρὰ τῷ πανεπιστημίῳ, ἐκτελοῦντα παρ' αὐτῷ χρέη ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας καὶ ὀφείλοντα νὰ ἐπιβλέπῃ εἰς τὴν ἀκριβῆ φυλακὴν τῶν διδομένων εἰς τὸ πανεπιστήμιον ὀρισμῶν καὶ ἔχοντα ἐπομένως καθῆκον καὶ δικαίωμα νὰ παρευρίσκειται αὐτοπροσώπως εἰς τὰς σπουδαίας τοῦ συμβουλίου καὶ γενικὰς συνελεύσεις, νὰ κοινολογῇ εἰς αὐτάς ἕως κατὰ χρέος παρατηρήσεις αὐτοῦ, καὶ βλέπων πρὸς τὰς ἐπιπτώσεις πρῶτα κατὰ τὰς λαμβάνων γνώσεων τῶν εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου καὶ τὰς γενικὰς συνελεύσεις γενομένων, καὶ ὡς ἀναγκαῖον τὰ δέοντα εἰς τὴν

προϊσταμένην αὐτῷ ἀρχῇ. Ὅσακις ἡ θέσις τοῦ ἐπιτρόπου, ὅστις ὑποτάσσεται ἀμέσως ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, μὲν χρηρῶσα καὶ ἐὰν ἡμεῖς δὲν θεσπίσωμεν ἰδιαιτέρον τινα περὶ αὐτῆς ὀρισμῶν, καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐκπληροῦ τὰ τοῦ ἐπιτρόπου καθήκοντα ὁ διοικητὴς τῆς πρωτεύουσας.

Ἄρθρ. 15.

Ἡ πρυτανεία θέλει ἔχει ἕνα γραμματέα, ἕνα λογιστὴν καὶ ἕνα κλητῆρα, ἡ δὲ σχολὴ τοὺς ἀναγκαίους βοηθούς καὶ ὑπηρετάς.

Τὸ συμβούλιον καὶ αἱ σχολαὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς περὶ τῶν διορισμῶν τούτων προτάσεως καὶ τῆς ἀμέσως παραπομπῆς τοῦ προσωπικοῦ τούτου.

Ἀλλὰ τὰ περὶ μισθοδοσίας καὶ λοιπὰ θέλωσιν ὀριεῖσθαι ἀκριβέστερον.

Ἄρθρ. 16.

Ὁ Γραμματεὺς μετὰ τοῦ λογιστοῦ θέλει διατάξει τὰ τοῦ γραφείου καὶ τῆς καταχωρήσεως καὶ κρατεῖ τὰ γραμμάτια τῆς καταγραφῆς τῶν μαθητῶν. Ἐκτὸς τούτου χρεωστεῖ νὰ συναῖξῃ τὰ διδάκτρα τῶν καθηγητῶν κατὰ τὰς ἀποδείξεις τῆς ἐγγραφῆς, ὁμοίως καὶ τὸ δικαίωμα τῆς πρώτης ἐγγραφῆς, τῶν πιστοποιητικῶν, τῶν ἀπολυτηρίων καὶ προδιδακτικῶν ἐγγράφων, καὶ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν κτλ., νὰ κρατῇ τὰ βιβλία καὶ ταμεῖα, καὶ νὰ καταστρώσῃ τὴν λογαριασμῶν τῶν προσόδων τοῦ πανεπιστημίου, ὅσον καὶ τῆς πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ δαπάνης.

Ἄρθρ. 17.

Τὰ βιβλία τῆς ἐγγραφῆς τῶν μαθητῶν καὶ τοῦ ταμείου ἀριθμῶν καὶ μονογραφῶν ὁ πρύτανις αὐτὸς. Ὡς πρὸς τὴν κράτησιν δὲ τῶν βιβλίων καὶ τὴν διαχείρισιν τοῦ ταμείου, ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα κατ' ἀναλογίαν τὰ περὶ τοῦ γενικοῦ ταμείου ὀρισμένα.

Ἡ ἐξέτασις τοῦ ταμείου καὶ τῶν λογισμῶν τοῦ πανεπιστημίου ὑπάρχει καθῆκον τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Ἄρθρ. 18.

Οἱ μισθοὶ τῶν καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ θέλουσι τοῖς πληρόνεσθαι ἀμέσως ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου καὶ καταλογίζεσθαι ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὴν θέσιν τοῦ πανεπιστημίου· ἀλλὰ τὰ λοιπὰ τοῦ πανεπιστημίου ἀναλώματα τὰ ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ προσδιοριζόμενα, θέλουσι λαμβάνεσθαι ἀπὸ τῶν αὐτῶν ταμείων εἰς μηνιαίας δόσεις ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ τοῦ πανεπιστημίου.

Αἱ ἀπὸ τῶν ἰδιαιτέρων προικοδότησιν τοῦ πανεπιστημίου πρᾶξιμοί ποσότητες ἐμβαίνουσι μὲν εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, ἀλλὰ λογαριαζονται ἰδίως καὶ χρησιμεύουσι μόνον εἰς τὸν προσδιορισμένον σκοπὸν.

Ἄρθρ. 19.

Ἡ πρυτανεία θέλει καταστρώσει ἐτησίως ἐπὶ τῆς βάσει

τῶν ὑπὸ τῶν σχολῶν εἰς αὐτὴν παραδοθέντων καὶ εἰς τὸ συμβούλιον ἀκριβῶς προεξετασθέντων εἰδικῶν προϋπολογισμῶν, τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ πανεπιστημίου ὄλου καὶ καθυποβάλλει αὐτὸν ἐν καιρῷ εἰς τὴν προεξαμμένην Γραμ. τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, διὰ νὰ τὸν ἐξετάσῃ, προσδιορίσῃ καὶ συμπεριλαμβάνῃ εἰς τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κράτους.

Ἄρθρ. 20.

Τὰ ἐντάλματα τῶν καθημερινῶν πληρωμῶν ἐκδίδει ὁ πρύτανης ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῶν ἀνηκόντων καθηγητῶν καὶ σημαντῶρων προσυπογεγραμμένων ἀποδεικτικῶν τῶν ἀναλωμάτων, ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ. Ἄλλ' ἡ διοίκησις τοῦ πανεπιστημίου ἔχει ἐλευθέραν τὴν διαχείρισιν τῆς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐγκριθείσης γενικῆς ποσότητος τῶν καθημερινῶν ἀναλωμάτων, χωρὶς ὅμως ἐκ τούτου ὁ εἷς ἢ ὁ ἕτερος τῶν κλάδων τοῦ πανεπιστημίου ν' ἀδικῆται ὡς πρὸς τὰς ἀναγκαίας δαπάνας.

Τὰ περισσεύματα τῆς γενικῆς ταύτης ποσότητος τῶν γραφικῶν ἀναλωμάτων μένουσιν εἰς ὄφελος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ μέλλοντος ἔτους.

Ἄρθρ. 21.

Τοὺς καταλόγους τῶν διδακτικῶν ὀργάνων, συλλογῶν καὶ λοιπῶν ἀντικειμένων κρατοῦσιν οἱ καθηγηταὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιθεσίαν τῶν σημαντῶρων, ἀλλὰ τοὺς τοῦ ὕλικου τοῦ γραφείου καὶ τῶν λοιπῶν σκευῶν τῶν σχολῶν κρατεῖ ὁ λογιστὴς τοῦ πανεπιστημίου ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ πρυτάνεως.

Οἱ κατάλογοι οὗτοι, ἅμα ἀνοίγωνται, πρέπει νὰ ἀριθμῶνται καὶ νὰ μονογραφῶνται ἀπὸ τὸν κατὰ καιρὸν πρύτανην καὶ νὰ καθυποβάλλωνται ἐτησίως εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ὁμοῦ μὲ τὴν παράδοσιν τῶν λογαριασμῶν τῆς καθημερινῆς δαπάνης, οἵτινες πρέπει νὰ συνοδεύωνται ἀπὸ τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις.

Ἄρθρ. 22.

Αἱ συλλογαί, τὰ διδακτικά ὄργανα καὶ λοιπὰ ἀντικείμενα τίθενται ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῶν ἀνηκόντων καθηγητῶν, οἵτινες ὑπάρχουσι καὶ ἰδίως περὶ αὐτῶν ὑπεύθυνοι, ἐπιτηρούμενοι ἀπὸ τὸν σημαντῶρα.

Ἄρθρ. 23.

Ἡ ἐπίσημος τοῦ πανεπιστημίου ἀλληλογραφία γίνεται ἀπὸ τὴν πρυτανείαν. Ὅλα τὰ ἐξερχόμενα ὑπογράφονται ἐπομένως ἀπὸ τὸν πρύτανην καὶ τὸν γραμματέα, ἀλλὰ τὰ ἀποδεικτικά γραμματία τῆς πρώτης ἐγγραφῆς, ἀπολυτήρια καὶ διπλώματα προσυπογράφονται καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνηκόντας σημαντῶρας, καὶ σφραγίζονται καὶ μὲ τὴν σφραγίδα τῆς ἀνηκούσης σχολῆς.

Ἄρθρ. 24.

Τὸ πανεπιστήμιον ὑπάρχει εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν μὲ τὰς

λοιπὰς δημοσίους ἀρχάς, πλὴν τῶν ὑπουργείων· φέροι δὲ σφραγίδα ὡς αἱ κεντρικαὶ δημοσίου ἀρχαὶ μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «*Β. Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον Ὁθωρὸς*».

Ὁμοίως δὲ καὶ ἐκάστη σχολὴ ἔχει ἰδίαν σφραγίδα φέρουσαν ἐν μέσῳ μὲν τὰ Βασιλικὰ παράσημα, περὶ δὲ τὴν ἐπιγραφὴν «*Σχολὴ τῆς θεολογίας κτλ. τοῦ Β. Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ὁθωρὸς.*»

Γ. Περὶ τῶν ἰδιαίτερων δικαιωμάτων τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 25.

Τὸ πανεπιστήμιον θεωρεῖται ὡς σύλλογος πεπαιδευμένων δυνάμενος νὰ ἀποκτήσῃ ἰδιαίτεραν περιουσίαν διὰ δωρημάτων, κληροδοσιῶν καὶ προικηδοτήσεων. Ἡ περιουσία αὕτη θέλει διαχειρίζεσθαι ἀπὸ τὸ πανεπιστήμιον κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας ὅρους καὶ κανονισμοὺς περὶ τῆς περιουσίας τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων καὶ θέλει ἀποκλειστικῶς χρησιμεύσει εἰς τὸ πανεπιστήμιον, δι' ὃ καὶ ὑπάρχει προσδιωρισμένη.

Ἄρθρ. 26.

Τὸ πανεπιστήμιον δύναται δι' ὑποθέσεις αὐτοῦ, νὰ συνδέσῃ ἐντὸς τῶν νομικῶν διατάξεων, ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν ξένων πανεπιστημίων καὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἀνηκουσῶν Κυβερνήσεων ἀναγνωρισμένων φιλομούσων ἐταιριῶν.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχουσι καὶ αἱ σχολαὶ εἰς ἐπιστημονικὰ ἀντικείμενα.

Ἄρθρ. 27.

Τὴν ἀστυνομίαν τοῦ πανεπιστημίου, τὴν πειθαρχίαν μετὰ τῶν καθηγητῶν, διδασκάλων, μαθητῶν καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τοῦ πανεπιστημίου καὶ τὸ κατ' αὐτὴν ποινικὸν δικαίωμα διεξάγει ἀνεξαρτήτως ἡ διοίκησις τοῦ πανεπιστημίου κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος διατάγματος καὶ τὰς συνταχθησομένας κανονικὰς διατάξεις, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἀφαιρῆται ἀπὸ τὴν προεξαμμένην Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ πανεπιστημίου, οὐδὲ ἀπὸ τὰ τακτικὰ δικαστήρια ὅ,τι κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας πολιτικούς καὶ ποινικούς νόμους ἀναφέρεται εἰς αὐτά.

Ἄρθρ. 28.

Εἰς πολιτικὰς διαφορὰς μετὰ τῶν μαθητῶν καὶ πολιτῶν κτλ. δύναται καὶ ὁ πρύτανης καὶ τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστημίου νὰ ζητηθῶσι κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις ὡς συμβιβασταὶ καὶ διαιτηταί.

Ἄρθρ. 29.

Ἰδιαίτερος νόμος πρέπει νὰ κανονίσῃ τὸ περὶ χρεῶν τῶν μαθητῶν, τῶν πρὸς ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἠθικότητα τῶν μαθητῶν, ὑπὲρ πάν ἄλλο σπουδαίαν εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον.

Άρθρ. 30.

Τὸ πανεπιστήμιον ἀπονέμει τοῦ προλήτου τὸν βαθμὸν καὶ τιμητικὴν τινα διασημασίαν εἰς τοὺς ἰδιαιτέρως ἐντὸς τοῦ πανεπιστημίου διαπρέψαντας, τοὺς λύσαντας κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἀνηκούτης σχολῆς τὰ ἐπὶ βραδείῳ προτεθέντα προβλήματα, ἢ τοὺς ἐνασχοληθέντας εἰς ἐρεῦνας περὶ αὐτῶν, καὶ ἐπιτυχῶς εἰς τὸ ἀμφιθέτρον τοῦ πανεπιστημίου ἀποδείξαντας ἐπὶ συζητήσεως τὴν γενομένην πρότασιν καὶ γράψαντας καὶ τυπώσαντας σοφὴν περὶ αὐτῆς πραγματείαν.

Άρθρ. 31.

Διὰ τὴν πρώτην ἐγγραφὴν, τὰ ἀποδεικτικὰ, τὰ ἀπολυτήρια, τοὺς προβιβασμοὺς, θέλουσι διδασθαι ἐκτὸς τοῦ κατὰ νόμον χαρτοσήμου καὶ ἄλλα ἰδιαιτέρα δικαιώματα, ἰδίως προσδιορισθόμενα εἰς τὰς κανονικὰς διατάξεις, καὶ διανεμεσθαι εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ πανεπιστημίου καὶ εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων.

Άρθρ. 32.

Κατὰ πρότασιν τῆς διοικήσεως τοῦ πανεπιστημίου θέλει κανονισθῆ εὐπρεπῆς καὶ ἀνάλογος τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ καταστήματος διάταξις τῶν ἐπὶ τῆς ἐνάρξεως τοῦ διδακτικοῦ ἔτους, κατὰ τοὺς προβιβασμοὺς καὶ τὰς λοιπὰς ἐορτὰς τοῦ καταστήματος γενησομένων τελετῶν.

Άρθρ. 33.

Εἰς τὰς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ρηθείσας περιπτώσεις θέλουσιν ἐμφανίζεσθαι οἱ καθηγηταὶ φέροντες ἰδιαιτέραν σοφίαν, χρῆματός κυανοῦ μὲν βαθέος οἱ τῆς σχολῆς τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν, μελανοῦ δὲ οἱ τῆς θεολογικῆς, πρασίνου δὲ οἱ τῆς ἰατρικῆς, καὶ πορφυροῦ μὲ περιλαίμια καὶ ἐπικάρπια καὶ πῖλον ἀπὸ ὀλοσηρικῶν μέλαν (κατηφέ) οἱ τῆς σχολῆς τῶν νομικῶν καὶ τῆς πολιτικῆς Οἰκονομίας.

Ὁ Πρύτανης φέρει ἐκτὸς τῆς σχολῆς τῆς σχολῆς εἰς τὴν ἀνάγκη, χρυσὴν ἄλυσον περὶ τὸν τράχηλον μὲ σῆμα ἐκ τοῦ αὐτοῦ μετάλλου, ἔχον ἐπὶ τοῦ ἐνός μὲν μέρους ἐλατωμένην τὴν ἑμετέραν εἰκόνα, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐτέρου τὰ ἑλληνικὰ σύμβολα ὡς ἐπὶ τῆς σφραγίδος τοῦ πανεπιστημίου μὲ τὴν ἐπιγραφὴν « Πρύτανης τοῦ Β. Ἑλλ. Πανεπιστημίου τοῦ Ὀθωρος. »

Άρθρ. 34.

Ὅσῳκις οἱ μαθηταὶ ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ ἐμφανίζωνται εἰς τελετὰς δημοσίου, θέλουσι τᾶττεσθαι κατὰ τὰς ἀνηκούσας σχολὰς, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πρύτανην, τὰ μέλη τῶν σχολῶν, τὸσον καθηγητὰς ὅσον καὶ διδάκτορας καὶ προπορευομένου τοῦ κλήτορος φέροντος σοφίαν καὶ μεγάλην φάβδον καὶ φερομένης ἔμπροσθεν αὐτῶν τῆς ἐθνικῆς σημαίας καὶ τῆς εἰκόνας τοῦ θεμελιωτοῦ τοῦ πανεπιστημίου ἐκάστη σχολὴ δύναται ὁμοίως νὰ ἔχῃ ἰδίαν σημαίαν μὲ τὰ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον εἰς αὐτὴν ἀνήκοντα χρώ-

ματα καὶ μὲ ἀνάλογα ἐμβλήματα. Οἱ μαθηταὶ θέλουσιν ἐμφανίζεσθαι εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένοι οἱ δὲ ὑποψήφιοι τῆς θεολογικῆς σχολῆς μὲ τὸ εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν σύνηθες ἔνδυμα.

Άρθρ. 35.

Τὸ πανεπιστήμιον ἔχει δυνάμει τοῦ παρόντος διατάγματος τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς καὶ προτάσεως τῶν μελῶν τῆς διοικήσεως τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων ἀλλὰ φυλαττομένης τῆς ἑμετέρας ἐγκρίσεως καὶ τοῦ ὄφ' ἡμῶν διορισμοῦ.

Άρθρ. 36.

Ἐκάστος καθηγητῆς τοῦ πανεπιστημίου μετελθὼν πέντε ἔτη μετ' ἐπιμελείας καὶ ἐπιτυχῶς τὸ διδακτικὸν ἐπάγγελμα εἰς τὸ πανεπιστήμιον, μόνον δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως γίνεται ἐκπεπαιωμένος τῆς θέσεως αὐτοῦ ἢ ἀργός.

Ἄν δὲ κατασταθῇ ἀνεπιτήδειος εἰς ὑπηρεσίαν καὶ γίνῃ ἀργός, λαμβάνει μετὰ τὸν ἀνωτέρω ρηθέντα καιρὸν, κατὰ μὲν τὴν πρώτην δεκαετίαν τῆς εἰς τὸ πανεπιστήμιον διαμονῆς αὐτοῦ τὸ ἥμισυ, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν τὰ δύο τρίτα, κατὰ δὲ τὴν τρίτην τὰ ἴσα πέμπτα καὶ κατὰ τὴν τετάρτην τὸ ὅλον τοῦ μισθοῦ του ὡς σύνταξιν, ἐωσότου τεθῇ καὶ αὐτὸς εἰς ἐνέργειαν, ἢ διὰ βίου, ἂν τοῦτο δὲν συμβῇ πλείον.

Άρθρ. 37.

Ἰπὲρ δὲ τῶν χερῶν καὶ τῶν ὄφραων τῶν ἀποθανόντων καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου θέλει συστηθῆ ἰδιαιτέρον συντάξεως ταμεῖον ἐντὸς τοῦ πανεπιστημίου ὑπὸ τῶν καθηγητῶν διαχειριζόμενον.

Εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο, τοῦ ὁποίου αἱ κανονικαὶ διατάξεις θέλουσιν ἀμέσως συνταχθῆ ἀπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ πανεπιστημίου, δίδονται ὡς ἰδιαιτέροι προικοδοτήσεις.

α. Οἱ φέροι καὶ τὰ δικαιώματα ἐκ τῶν γραμματίων τῆς πρώτης ἐγγραφῆς, τῶν προβιβαστηρίων, τῶν ἀποδεικτικῶν, τῶν ἀπολυτηρίων, τῶν διπλωμάτων καὶ λοιπῶν προτάδων, ὅσα δὲν διανεμῶνται μετὰ τὸ προσωπικὸν τοῦ πανεπιστημίου.

β. 5 τοῖς 0/0 ἐκ τῶν διδάκτρων.

γ. 2 τοῖς 0/0 ἐκ τοῦ ὀρισμένου μισθοῦ τῶν καθηγητῶν.

δ. φιλόκωποι συνεισφοραὶ.

ε. Τὰ ποινικὰ πρόστιμα, ὅσα ἡ διοίκησις τοῦ πανεπιστημίου ἐπιβάλλει εἰς τοὺς καθηγητὰς, διδασκάλους, καὶ τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους τοῦ πανεπιστημίου.

ς. Αἱ κατὰ τὰς ἀληθεῖς ἀνάγκας ἰδίως ἐγκριθόμεναι συνεισφοραὶ τοῦ Δημοσίου.

Δ'. Περὶ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων τοῦ πανεπιστημίου.

Άρθρ. 38.

Οἱ καθηγηταὶ τῶν σχολῶν διακροῦνται εἰς τακτικοὺς καὶ ἐκτάκτους.

Ἐκάστη καθέδρα θέλει κατέχεσθαι ἀπὸ ἑνα καθηγητῆν, καὶ ἐν γένει τὰ δύο τρίτα τῶν καθεδρῶν ἑκάστης σχολῆς ἀπὸ τακτικῶν, τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ ἐκτάκτων καθηγητῶν· ὁ τακτικὸς καθηγητῆς, ὡς εἰς τὸ μέλλον ἀφοῦ δηλ. τὸ πανεπιστήμιον ἀναδείξει ἀριθμὸν τινα ἀρκούντων καθηγητῶν, δὲν δύνανται νὰ κατέχη ἄλλην δημοσίαν ὑπηρεσίαν, θέλει λαμβάνει μνησιαῖον μισθὸν 350 δρ. καὶ ἔχει βαθμὸν ὑπουργικῶν συμβούλου.

Ὁ ἐκτακτὸς καθηγητῆς λαμβάνει μισθὸν μνησιαῖον 200 ἕως 300 δρ. καὶ ἔχει βαθμὸν ὑπουργικῶν Παρέδρου.

Ἄρθρ. 39.

Μετὰ τὴν πρώτην πενταετίαν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἕκτοτε ἀπὸ δέκα εἰς δέκα ἔτη, αὐξάνεται ὁ μισθὸς καὶ τῶν τακτικῶν καὶ τῶν ἐκτάκτων καθηγητῶν κατὰ τὸ ἐν δέκατον, μετριοῦτος φθάσει εἰς ἀνώτατον τινα ὅρον προσδιοριζόμενον πρὸς τὸ παρὸν εἰς 450 δρ. διὰ τὸν τακτικὸν καὶ 320 διὰ τὸν ἐκτακτὸν καθηγητῆν.

Ἄρθρ. 40.

Οἱ διδάσκαλοι τοῦ πανεπιστημίου λαμβάνουν τοὺς εἰς τὰς ἐργασίας των ἀνήκοντας μισθοὺς, οἵτινες κατὰ γνωμοδότησιν τῆς ἀνηκούσης σχολῆς καὶ πρότασιν τῆς διοικήσεως τοῦ πανεπιστημίου καθυποβάλλονται ἑκάστοτε εἰς τὴν ἡμετέραν ἔγκρισιν διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας. Τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἐφαρμόζεται ὁμοίως εἰς διδασκάλους τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 41.

Καθηγηταὶ τοῦ πανεπιστημίου προτείνονται μόνον οἱ ἐκπληροῦντες ἐντελῶς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 4 καὶ ἔχοντες ἀμειπτον ἠθικὸν χαρακτῆρα. Εἰς τὰς ἀρμοδίους σχολὰς ἀνήκει τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως νέου διορισμοῦ ἐν αὐταῖς. Ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν 5 μόνον ἔτη μετὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ πανεπιστημίου, ἂν εἰς ἰδιαιτέρας περιπτώσεις δὲν ταῖς διευθύνωμεν προσκλήσεις περὶ τούτου καὶ ἐν τὸς τοῦ ῥηθέντος διαστήματος. Ἐξαιρέσεις τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἀπὸ τὸ ἄρθρον 4 ἀπαιτουμένων γίνεται πρὸς τὸ παρὸν καὶ μετριοῦτος ὑπάρξει ἰκανὸς ἀριθμὸς ὑποψηφίων διὰ τὰς καθέδρας τοῦ πανεπιστημίου· διὰ τοῦτο θέλωμεν ὑποχρεώσῃ, ὡσάκις παρουσιασθῇ ἀνάγκη νὰ ἀναδεχθῶσι καθέδρας καθηγητῶν ἐπὶ πληρωμῇ τῶν διδασκτρων κατὰ τοὺς δοθέντας ὁρισμοὺς περὶ τοῦ ὁργανισμοῦ τῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ διδασκαλίας, καὶ τινος τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ὑπαλλήλων, ἐκτὸς ἐκείνων, ὅσοι ὑπεχρεώθησαν ἤδη εἰς τοῦτο διὰ τοῦ διορισμοῦ των. Οἱ τοιοῦτοι ὑπαλλήλοι θέλουσιν λαμβάνει μετὰ τὰ διδάκτρα καὶ ἰδιαιτέραν ἀντιμισθίαν 100 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Ἄρθρ. 42.

Ἰερωμένοι, καθηγηταὶ γυμνασίων, ἰατροὶ καὶ νομικοὶ,

διοικητικοὶ ὑπαλλήλοι, γενόμενοι ἀκροαταὶ εἰς πανεπιστήμια καὶ τελειοποιούμενοι εἰς τὸν γρηγορὸν βίον θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς, ἔχοντες δὲ ὁμολογουμένως ἀμειπτον διαγωγὴν, δύνανται νὰ λάβουν εἰς πᾶσαν περίστασιν θέσιν καθηγητοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, καὶ χωρὶς νὰ ἐκπληρώσωσιν τὰ ἀπὸ τοῦ ἄρθ. 4 ἀπαιτούμενα, καθόσον τοῦτο ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 43.

Καὶ ξένοι ἐπίσημοι λόγιοι δύνανται νὰ λάβουν θέσιν καθηγητοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον διὰ τῆς ἡμετέρας ἐγκρίσεως, καὶ κατὰ συμφωνίαν ἀναλόγους μετὰ τὰς πρὸς τοῦτο αὐτῶν ὠφελείας.

Ἄρθρ. 44.

Μετὰ δεκαετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸ πανεπιστήμιον δύναται ὁ τακτικὸς καθηγητῆς νὰ ζητήσῃ ἀπὸ ἡμῶν τὸν τίτλον Συμβούλου τῆς ἐκπαιδεύσεως. Μετὰ δὲ εἰκοσαετῆ, ἀνωτέρου Συμβούλου τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. 45.

Ἐκτὸς τῆς ἀνω ῥηθείσης σχολῆς δύνανται οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάκταλοι τοῦ πανεπιστημίου νὰ φέρωσι καὶ ἄλλην ὁμοίαν μετὰ τὴν τῶν ὑπαλλήλων τῶν Γραμματειῶν τῶν ἀντιστοιχούντων βαθμῶν.

Ἄρθρ. 46.

Οἱ καθηγηταὶ, διδάκτορες καὶ διδάσκαλοι ὀφείζονται τὸν ὠρισμένον ὅρον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ Πρυτάνεως, ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην ἑναρξιν αὐτοῦ θέλει παραλάβει ταῦτον ὁ ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ε'. Περὶ τῶν παραδόσεων εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 47.

Αἱ παραδόσεις τοῦ πανεπιστημίου θέλουσιν γίνεσθαι ἐντὸς τῶν ὠρισμένων ὁματιῶν δημοσίως καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν καθομιλουμένην διάλεκτον. Μετριοῦτος ὁμοίως εἰσισθητὸν τὸ κτῆσθαι τοῦ πανεπιστημίου, δύνανται οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι, ἐλλείψει ἄλλων καταλλήλων οἰκημάτων νὰ διδάσκωσι καὶ εἰς τὰ ἴδια.

Ἄρθρ. 48.

Αἱ θέσεις τῶν μαθητῶν εἰς τὰς παραδόσεις θέλουσιν ἀριθμεῖσθαι καὶ διδασθαι εἰς ἕκαστον κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς μετὰ γραμμάτων εισιτηρίων. Εἰς τὰς παραδόσεις δύνανται νὰ παρευρίσκωνται συγκαταθέσει τῶν καθηγητῶν καὶ μὴ μαθητεύοντες ἢ ἄκροαταί· ἐπέκεινα τοῦ ὠρισμένου ἀριθμοῦ τῶν θέσεων δὲν θέλουσιν ἐπιτρέπεσθαι ἄλλων μαθητῶν ἐγγραφαί.

Ἄρθρ. 49.

Ἡ ποσὴς τῶν διδασκτρων θέλει κανονισθῆ ἰδιαιτέρως καὶ προσδιορίζεσθαι ἑκάστοτε κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐγκρί-

σεως τῶν προγραμμάτων, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν διαταγμάτων τοῦ διορισμοῦ τῶν καθηγητῶν. Εἰς τοὺς κανονισμοὺς θέλει προσδιορισθῆ ὁ ἐλάχιστος καὶ ἀνώτατος ὅρος τῶν διδάκτρων δι' ἑαυτὸν μάθημα.

Ἄρθρ. 50.

Ὅλα τὰ πρότερα τῆς διδασκαλίας ἀντικείμενα θέλουν συνδέσθαι καὶ μὲ πρακτικὰ ἀσκήσεις, ὁμοίως δὲ θέλουν γίνεσθαι καθ' ἐβδομάδα συνδιαλέξεις μεταξὺ τοῦ καθηγητοῦ καὶ τῶν μαθητῶν.

Θέλει δὲ εἰς τὴν διδασκαλίαν λαμβάνεσθαι ἰδίως ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ ὀρθὴ ἀντίληψις ἐκάστης ἐπιστήμης ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦ νὰ τὰς θεωρῇ τις ὑπὸ τὴν φιλοσοφικὴν τῆς ἔποψιν καὶ νὰ γνωρίζῃ τὴν ἱστορικὴν ἀνάπτυξίν τῆς.

Ἄρθρ. 51.

Ἐὰν μάθημα, διὰ τὸ ὁποῖον ἐπληρώθησαν διδάκτρα, διακοπῇ ἀπὸ τὸν καθηγητὴν, ἢ τὸν διδάσκαλον, πρὶν παρέλθῃ τὸ πρῶτον ἡμίση τῆς ἐξαμηνίας, καὶ δὲν δύναται νὰ γίνῃ αὐτοῦ ἐξακολούθησις, τότε τὰ διδάκτρα θέλουν ἀποδιδεσθαι πρὸς τοὺς μαθητὰς· ἐξαιρέσεις γίνονται μόνον κατὰ τὰς περιστάσεις, τὰς ὀριζομένας ἀπὸ τὰς κανονικὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 52.

Εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ πανεπιστημίου ἐπικρατεῖ ἐντελής ἐλευθερία, ἀλλ' οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι χρεωστοῦν νὰ μὴ παρεκτρέπωνται ἀπὸ τὰ ὑπὸ τὸν νόμον ὑπαγορευόμενα.

Ἄρθ. 53.

Τῆν ἐν καιρῷ παραδόσεως εὐταξίαν διατηρεῖ ὁ παραδίδων καθηγητὴς, ἢ διδάσκαλος, ὑποχρεούμενος νὰ καταγγέλλῃ ἀμέσως τοὺς παραβάτας εἰς τὸν Πρύτανιν διὰ νὰ παιδεύωνται ἀνηκόντως.

Ἄρθ. 54.

Ἐκ τῶν καθημερινῶν ἐξόδων τοῦ πανεπιστημίου θέλουν προμηθεύεσθαι οἱ θάλαμοι τῶν παραδόσεων μὲ ὅλα τὰ χρειώδη, καθαρίζομενοι, φωτιζόμενοι, καὶ θερμαινόμενοι ὅσῳ εἶναι ἀνάγκη.

Ἄρθρ. 55.

Καθῆκον τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων εἶναι νὰ ἀκολουθῶσι εἰς τὰς παραδόσεις τῶν ἀκριβῶς τὰ παρ' ἡμῶν ἐγκεκριμένα προγράμματα τῶν μαθημάτων, προσδιορίζοντες τὰς ὥρας τῶν παραδόσεων κατὰ τὰς ὥρας τοῦ ἔτους μὲ τρόπον, ὥστε νὰ προλαμβάνωνται αἱ ἐπιβλαβεῖς διὰ τοὺς σπουδάζοντα συγκυρίαι καὶ συμπτώσεις.

Ἄρθ. 56.

Ὁ Πρύτανις καὶ οἱ σημαντότεροι χρεωστοῦν ἰδίως νὰ παρευρίσκωνται ἐκ διαλειμάτων εἰς τὰς παραδόσεις καὶ ἐπαγρυπνοῦν εἰς αὐτάς. Τὸ αὐτὸ καθῆκον καὶ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ παρὰ τῷ πανεπιστημίῳ ἐπίτροπος· καὶ ἂν οἱ

καθηγηταὶ, οἱ διδάσκαλοι, ἢ οἱ διδασκόμενοι παρεκτρέπωνται ποτε ἀπὸ τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις, θέλουν ἐνεργεῖ ὅ,τι ἐκ τῶν καθηκόντων τῶν.

Ἄρθρ. 57.

Εἰς τοὺς διδάκτορας, οἵτινες προετοιμάζονται εἰς τὸ πανεπιστήμιον πρὸς θέσιν καθηγητῶν, δίδεται ἐλευθερία καὶ ἀδάπανος εἴσοδος εἰς ὅλας τὰς παραδόσεις.

Γ. Περὶ παραδοχῆς τῶν μαθητῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 58.

Ἐκαστος εἰς τὴν πόλιν τοῦ πανεπιστημίου ἐρχόμενος μαθητῆς, εἴτε ἐντόπιος, εἴτε ξένος, ἐγγεγραμμένος ἤδη, ἢ μὴ, χρεωστῆ, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας γενικὰς διατάξεις, νὰ ἀναγγείλῃ πρὸς τὴν ἀπτινομίαν ἐντὸς εικοσιτεσσάρων ὡρῶν τὴν ἀφίξιν αὐτοῦ καὶ τὸ πολὺ ἐντὸς ὁκτὼ ἡμερῶν νὰ παρουσιάζεται αὐτοπροσώπως πρὸς τὸν Πρύτανιν, διὰ γὰρ ζητῆ τῆς ἐγγραφῆς τὸ γραμματίον. Οἱ περαιτέρω περὶ τούτου ἄριστοι, καθὼς καὶ οἱ περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν νομιμοποιητικῶν γραμματίων διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ τῆς ἐπαγρυπνήσεως τῆς ἀπτινομίας κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ξενοδοχείων, ἢ οἰκιῶν αὐτῶν, θέλουν προσδιορισθῆ ἰδικιτέρως εἰς τὰς κανονιστικὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 59.

Ἡ ἐγγραφὴ δίδεται εἰς ἐκείνους μόνον, ὅσοι δύνανται ν' ἀποδείξωσι, α. ὅτι τὰς ἔχουσι πρὸς τὴν κατὰ τὸ πανεπιστήμιον ἐκπαίδευσιν ἀναγκαίως προκαταρκτικὰς γνώσεις, β. ὅτι ἔχουσι ἀμειπτον ἠθικὴν διαγωγήν.

Ἄρθρ. 60.

Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν δύο τούτων ἀπαιτήσεων, ὁ ἐντόπιος θέλει παρουσιάζῃ τὸ ἀπολυτήριον τοῦ γυμνασίου. Ἐντόπιοι, ἀποκτήσαντες τὰς προκαταρκτικὰς ταύτας γνώσεις εἰς ἰδιωτικὰ σχολεῖα, διὰ κατ' οἶκον σπουδῆς ἢ εἰς ξένον τι κατάστημα ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως, θέλουσι λαμβάνει τὸ κατὰ τὰς ἀπολυτήριον τοῦ γυμνασίου, ἐξεταζόμενοι εἰς ἓν τῶν διδακτικῶν καταστημάτων τοῦ κράτους. Κατ' ἀρχὰς καὶ μετριοστού ἢ ἀκριβῆς ἐκπλήρωσις τῶν ὑποχρεώσεων τούτων ἐπιτραπῆ ν' ἀπαιτῆται αὐστηρῶς, δύναται ν' ἀρκέσῃ εἰς τοὺς μὴ διδασκόμενους ἐντὸς γυμνασίου, καὶ ἐπομένως μὴ ἔχοντας νὰ ἐμφανίσωσι ἀπολυτήριον, καὶ μόνη ἢ εἰς τὸ πανεπιστήμιον γινομένη ἐξέτασις περὶ τῶν ἀναγκαίων προκαταρκτικῶν γνώσεων διὰ τὰ μαθήματα τοῦ πανεπιστημίου. Περὶ τῆς ἐξετάσεως δὲ ταύτης καὶ τῶν μελῶν, τὰ ὁποῖα πρὸς τοῦτο θέλουσι ἐκλέγεσθαι ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς τοῦ πανεπιστημίου, θέλουσι συναχθῆ ἀνυπερθέτως ἀναγκαίαι ὁδηγία.

Ἄρθρ. 61.

Εἶναι μόνον δύναται νὰ γίνωσι δεκτοὶ ἐμφανίζοντες

αξιόπιστα αποδεικτικά περί της διαγωγής και των προκαταρκτικῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων των.

Ἄρθρ. 62.

Πρὸ τῆς ἐγγραφῆς θέλει διδοῦσθαι ἀπὸ ἑκαστον ἐντόπιον, εἴτε ξένον μαθητὴν, ἔχοντα τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς ὀρκοδοσίαν, ἀντὶ ταύτης, ἔγγραφος μόνον ὑπόσχεσις ὅτι «δὲν» θέλει εἰσελθεῖ εἰς κάμμιν μυστικὴν ἐταιρείαν ὅποιον» δὴ ποτε σκοπὸν ἔγη, καὶ ὅτι, ἂν ἔτυχεν ἡδὴ τοιαύτης « μέλος, παραιτεῖται αὐτῆς ἀπὸ τοῦδε. »

Ἄρθρ. 63.

Ἐκαστος, ἐκπληρώσας τὰς προεξηγήμενας ὑποχρεώσεις, λαμβάνει μετὰ τὴν ἐγγραφὴν γραμμάτιον, δηλοῦν τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, καὶ τὴν ἀκαδημαϊκὴν πολιτογράφησιν. Δι' αὐτοῦ τῷ ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς κανονικὰς διατάξεις ἢ διαμονὴ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ἢ φήτησις εἰς τὰς παραδόσεις, καὶ ἢ χρήσις ὕλων τῶν μέσων τῆς ἐκπαιδύσεως, ὅσα προσφέρει τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 64.

Ἡ δύναμις τῆς ἐγγραφῆς διαρκεῖ ἐφ' ὅσον ὁ ἐγγραφείς φοιτᾷ εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ πανεπιστημίου, ἢ προτιομάζεται πρὸς ἀπόκτησιν ἀκαδημαϊκοῦ τινοῦ βιβλίου.

Ἄρθρ. 65.

Τὸ γραμμάτιον ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὸν μαθητὴν, ἂν εἰς τὸ διάστημα τῆς εἰς τὸ πανεπιστήμιον διαμονῆς ἀναφύσῃ δυσκολία ὡς πρὸς τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν του, καὶ γινομένης ἐξετάσεως, δὲν δύναται ὁ μαθητὴς ν' ἀποδείξῃ τὴν ἄδειαν τῶν γονέων, ἢ καὶ ἐπιτρόπων αὐτοῦ, τοῦ νὰ συγχάξῃ εἰς τὸ πανεπιστήμιον καὶ τὴν ἀπαιτούμενην κατασασιν.

Ἄρθρ. 66.

Ὁ ἐγκαταλείψας τὸ πανεπιστήμιον εἰς διάστημα ἑξ μηνῶν, καὶ ἐπιστρέψων μετὰ ταῦτα, διὰ ν' ἀκούσῃ τὰ μαθήματα, χρεωστὲ νὰ ἀνανεώσῃ τὴν παρὰ τοῦ πρυτάνεως ἐγγραφὴν.

Z. Περὶ τῆς διδασκαλίας εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 67.

Ἐκαστος ἐντόπιος φοιτῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον ἐπισκοπῶ νὰ προετοιμασθῇ διὰ δημόσιον ὑπηρεσίαν, διὰ τὴν ὁποίαν κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ὁρισμοὺς γενικῶν διαταγμάτων ἀπαιτεῖται ἐντελής σπουδὴ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ὑποχρεοῦται εἰς τὸ διάστημα τῆς διαμονῆς του νὰ ἐνασχοληθῇ σπουδαίως, ὅσον εἰς τὰς γενικὰς ἐπιστήμας, ὅσον καὶ εἰς ὅσας ἔχει ἰδιάζουσιν φυσικὴν κλίσιν.

Ἄρθρ. 68.

Ἡ σπουδὴ τῶν γενικῶν καὶ ἰδιαίτερων ἐπιστημῶν περιορίζεται εἰς πέντη ἔτη, ἐξ' ὧν τὰ μὲν δύο διὰ τὰς γενικὰς, τὰ δὲ τρία διὰ τὰς εἰδικὰς ἐπιστήμας.

Οἱ ἀκολουθήσαντες ἐκτὸς τοῦ κράτους διετῆ σειρὰν μαθημάτων λυκείου, ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ διαμένωσι τρία μόνον ἔτη εἰς τὸ πανεπιστήμιον· οἱ δὲ ἰδιαίτερος εἰς τὴν μάθησιν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν ἀφοσιούμενοι, θέλουσιν ἀριεργεῖν ἐπίσης διὰ τὴν σπουδὴν αὐτῶν τὰ ἀπαιτούμενα τρία ἔτη.

Ἄρθρ. 69.

Τῶν ἀνω νομικῶν διατάξεων περὶ τῆς διαρκείας τῶν σπουδῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον δὲν θέλει κατ' οὐδεμίαν περίστασιν γίνεσθαι μεταβολὴ χάριν τινός, καὶ περὶ τούτου ἀναφορὰ, ὅσον δὴ ποτε ὁ ἀναφερόμενος εὐδοκιμῇ κατὰ τὰς γνώσεις, δὲν θέλει γίνεσθαι δεκτὴ, ἢ λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρ. 67 θέλουσιν ἐμεῖν εἰς ἐνέργειαν.

Ἄρθρ. 70.

Ἀντικθεται εἰς τοὺς σπουδάζοντας ἡ τάξις, καθ' ἣν θέλουσι προσκτᾶσθαι τὰς γνώσεις, τὰς ὁποίας ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀποκτήσωσιν ὡς ἀναγκαίως κατὰ τὴν ἐξέτασιν πρὸς ἐπίτευξιν δημοσίου ὑπουργήματος· ὡς ἔλεγχος δὲ τῆς ἐπιμελείας καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς σπουδῆς αὐτῶν θέλουσιν ἐπιμένως χρησιμεύει μόνον αἱ δι' ἰδιαίτερου διατάγματος κοινοποιούμεναι θεωρητικαὶ καὶ πρακτικαὶ ἐξετάσεις διὰ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 71.

Αἰτήσεις περὶ ὑποτροφίῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον ὑπόκεινται εἰς τοὺς ὅρους τοῦ ἰμετέρου διατάγματος ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν.

Ἄρθρ. 72.

Διὰ νὰ δύναται ὁ μαθητὴς, εἰσερχόμενος εἰς τὸ πανεπιστήμιον, νὰ λάβῃ γνώσιν τῶν προκειμένων σπουδῶν, ἐκαστὴ σχολὴ θέλει συντάττει σύντομον καὶ περιεκτικὴν διδασκαλίαν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ, τῆς σχέσεως καὶ τῆς μεθόδου τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκουσῶν ἐπιστημῶν, ἢ δὲ διδασκαλία αὕτη θέλει διδασθαι εἰς ἕκαστον μαθητὴν ὅταν ἐγγράφηται.

Ἄρθρ. 73.

Εἰς ἕκαστον μαθητὴν θέλει διδασθαι κατ' αἰτησίαν του μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς σπουδῆς αὐτοῦ ἐνοσφράγιστον ἀποδεικτικὸν, περιέχον·

- α. Ὄνομα, ἡλικίαν, τόπον γεννήσεως τοῦ μαθητοῦ.
- β. Ὄνομα τοῦ γυμνασίου εἰς τὸ ὁποῖον ἐσπούδασεν, ἀναφερομένων τῶν ἀποδεικτικῶν περὶ τοῦ χρόνου, τῶν προόδων, καὶ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ, ἢ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων, τὰς ὁποίας ὑπέστη κατὰ τὴν εἴσοδον αὐτοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον.
- γ. Ὄνομα λυκείου, ἂν ποτε ἐσπούδασεν εἰς τοιοῦτον.
- δ. Ὅτι διετέλεσε τὸν ὁρισμένον καιρὸν εἰς τὸ πανεπιστήμιον.
- ε. Ἀποδεικτικὸν ἡθῶν.
- ς. Ἀποδεικτικὸν ἐπιμελείας.

Εἰς τὸ δεξιὸν μέρος θέλει φέρει τὴν σφραγίδα καὶ ὑπογραφήν τοῦ πρυτάνεως, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν τοῦ σημαντοῦ τῆς ἀνηκούσης σχολῆς, καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ γραμματέως.

Τὸ περιεχόμενον τῶν ἀποδεικτικῶν τούτων θέλει ἐγγράφεσθαι εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον κρατούμενον ὑπὸ τοῦ γραμματέως, ἐπιτηροῦντος ἀμέσως τοῦ πρυτάνεως, ὅστις ἀριθμεῖ καὶ μονογραφεῖ, καὶ διατηρεῖ αὐτὸ μυστικόν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν περὶ ἡθῶν καὶ ἐπιμελείας μαρτυρίαν ὁ ἀπωλέσας τὸ πρωτότυπον ἀποδεικτικὸν δύναται νὰ λάβῃ αὐτὸ ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου.

Άρθρ. 74.

Εἰς ἕκαστον ἡμεδαπὸν ἐπιτρέπεται νὰ φοιτᾷ εἰς ξένα πανεπιστήμια, ἀνευ ἰδιαίτερας ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἂν ποτὲ ζητήσῃ δημοσίον ὑπηρεσίαν, ὑποχρεοῦται ν' ἀποδείξῃ, ὅτι διέμεινε εἰς τὸ ξένον πανεπιστήμιον τὸν εἰς τὸ παρὸν διάταγμα ὀριζόμενον χρόνον, καὶ προσέτι ἐν ἔτος τοῦλάχιστον εἰς τὸ πανεπιστήμιον τῆς Ἑλλάδος.

Η'. Περὶ τῆς διαρκείας τῶν ἐξαμηνίων περιόδων, τῶν ἐγγραφῶν καὶ τῶν διδασκτρων.

Άρθρ. 75.

Ἐκτὸς τῶν κυριακῶν καὶ τῶν διατεταγμένων ἑορτῶν δὲν γίνεται ἀμμία διακοπὴ τῶν μαθημάτων.

Αἱ φθινοπωριναὶ ἀνακωχαὶ διαρκοῦν ἀπὸ 15 Ἰουλίου ἕως 17 Σεπτεμβρίου π. ε., καὶ τοῦ Πάσχα, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς μεγάλης ἐβδομάδος, μέχρι τῆς δευτέρας τῆς μετὰ τὸ πάσχα ἐβδομάδος.

Άρθρ. 76.

Καθηκὸν τῶν μαθητῶν ὑπάρχει ἀμέσως μετὰ τὰς ἀνακωχὰς νὰ παρευρίσκωνται τακτικῶς κατὰ τὰς ὀρισθείσας ἐποχὰς εἰς τὴν πόλιν τοῦ πανεπιστημίου, καὶ νὰ διαμένωσι μέχρι τοῦ τέλους τῶν μαθημάτων.

Άρθρ. 77.

Τῶν μαθητῶν ὅσοι παρέδωκαν τοὺς ὅρους τούτους, ῥηθῆναι ἀφαιρέσθαι ἢ ἐξαμηνία, καθ' ἣν ἦσαν ἀπόντες, ἀπὸ τῶν ὀρισμένων τῆς σπουδῆς καιρῶν.

Άρθρ. 78.

Ἐκαστος μαθητῆς, θέλων ν' ἀκολουθήσῃ τι μάθημα, χρεωστῆ εἴτε ἀμέσως, ἢ τὸ πολὺ μετὰ τὰ δέκα πρῶτα μαθήματα, νὰ ἐγγράψῃ ἰδιοχείρως τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸ διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν σπουδάζοντων νέων ὀρισμένον βιβλίον, καὶ τότε θέλει λαμβάνει τὸ γραμματίον διὰ προσδιωρισμένην θέσιν ἐντὸς τοῦ θαλάμου τῆς παραδόσεως εἰς δὲ τὸν παραμελοῦντα τὴν ἐγγραφὴν ταύτην δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φοιτᾷ ἐπέκεινα εἰς τὴν παρῶσιν.

Άρθρ. 79.

Ἐκαστος μαθητῆς ὀφείλει, καταγραφόμενος διὰ μάθημα τι, νὰ προαποτινῇ τὰ διδάκτρα εἰς τὸν γραμματέα τοῦ πανεπιστημίου. Οἱ δὲ καθηγηταὶ ὑποχρεοῦνται ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐγγραφῶν νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸν γραμματέα τοῦ πανεπιστημίου τοὺς καταλόγους τῶν μαθητῶν αὐτῶν, σημειοῦντες ἐκεῖνους, ὅσους ἀπῆλλαξαν τῆς ὑποχρεώσεως τῶν διδασκτρων.

Οὗτος ἔχει χρέος νὰ ἐνεργήσῃ ἐγκαίρως κατὰ τῶν μὴ ἀποτισάντων καὶ νὰ συνάξῃ ἐξ ἐπαγγέλματος τὰ καθυστερήσαντα διδάκτρα μέχρι τοῦ μέσου τῆς ἐξαμηνίας. Ἄν δὲ τὰ ἀναγκαστικὰ μέσα ἀποβῶσιν ἀνωφελῆ, δὲν δίδεται εἰς τοὺς μὴ ἀποτισάντας τὸ κατὰ τὴν ἐξοδὸν αὐτῶν πιστοποιητικόν.

Άρθρ. 80.

Δικαίωμα ἀπαιτήσεως ἀπαλλαγῆς τῶν διδασκτρων ἔχει ἕκαστος ἐντόπιος μαθητῆς, δυνάμενος ν' ἀποδείξῃ διὰ νομίμου καὶ κατὰ τύπους συντεταγμένου ἐγγράφου τὴν ἀληθῆ καὶ παντελῆ αὐτοῦ ἔνδειαν.

Οἱ ὑπέρτροφοι ἀπαλλάττονται τῶν διδασκτρων.

Τὸ ἐγγράφον τοῦτο πρέπει νὰ περιέχῃ

- α. Ὄνομα καὶ κατοικίαν τοῦ αἰτούντος.
- β. Κατάστασιν ἢ ἐπαγγέλλμα τῶν γονέων.
- γ. Ἄν ὁ πατὴρ ἢ μήτηρ ἢ οἱ δύο ἀπέθανον.
- δ. Τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώντων ἀδελφῶν καὶ ἂν οὗτοι ἔχωσι τὰ πρὸς τὸ ξένον ἢ ὄχι.
- ε. Τὴν ποσότητα τῆς περιουσίας τοῦ αἰτούντος καθόσον αὕτη ὑπάρχει γνωστή.
- ς. Τὴν ἐκ μισθῶν κλ. πρόσοδον.
- ζ. Τὴν ποσότητα τῶν χρεῶν αὐτοῦ.

Άρθρ. 81.

Ὅστις μαθητῆς ἐπὶ τῇ βῆσει τοιοῦτου ἀποδεικτικῆς ζητῆ τὴν τῶν διδασκτρων ἀπαλλαγὴν, θέλει κατὰ τὴν ἐγγραφὴν αὐτοῦ παρουσιάζει αὐτὸ εἰς ἕκαστον τῶν καθηγητῶν εἰς τοῦ ὁποῖου τὸ μάθημα καταγράφεται καὶ περιμένει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ περὶ τοῦ ἂν ἢ αἴτησις αὐτοῦ ἐκρίθῃ ἀποδεκτῆ.

Θ'. Περὶ τῆς χρήσεως τῶν συλλογῶν κ.τ.τ. τοῦ παρεπιστημίου.

Άρθρ. 82.

Οἱ μαθηταὶ ἐγγραφόμενοι ἀποκτῶσι τὸ δικαίωμα νὰ μεταχειρίζωνται ὅλας τὰς συλλογὰς καὶ λοιπὰ ἀντικείμενα τοῦ πανεπιστημίου, ὅσα συντείνουσιν εἰς τὴν πρόσοδον τῆς ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο θέλουσιν ἀκολουθεῖ τὰς περὶ αὐτῶν διατάξεις.

Ι'. Περὶ τῶν σχέσεων τοῦ μαθητῆς πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ παρεπιστημίου καὶ τῶν καθηγητῶν αὐτοῦ.

Άρθρ. 83.

Τῶν καθηκόντων τοῦ πρυτάνεως καὶ τοῦ συμβουλίου τοῦ πανεπιστημίου προσέτι δὲ καὶ τῶν σημαντόρων εἰς πρὸς τοὺς μαθητῆς ὑπάρχουσι

- α) Ἡ ἐγγραφὴ τῶν μαθητῶν καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν δι' αὐτὴν ἀπαιτουμένων.
- β) Ἡ ἐκδοσις τοῦ κατὰ τὴν ἐξοδὸν αὐτῶν ἀποδεικτικοῦ.
- γ) Ἡ ἐπιτήρησις τῆς ἐπιμελείας, ἡθικότητος καὶ θρησκευτικῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν.
- δ) Τὰ χρέη συμβιβασῶν καὶ διαιτητῶν εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις αὐτοὺς ἀφωρώσας, εἰς ὑποθέσεις τιμῆς καὶ ὕβρεων μεταξὺ τῶν μαθητῶν, καθόσον γενικαὶ ἀσυνομικαὶ διατάξεις δὲν προσβάλλονται δι' αὐτῶν.
- ε) Ἐφαρμογαὶ ἀρμοδίων ποινῶν διὰ παραβάσεως τῶν κανονισμῶν.
- ς'. Δημοσιεύσεις τῶν κανονισμῶν τοῦ πανεπιστημίου.
- ζ') Δημοσιεύσεις διὰ τοιχοκολλήσεων εἰς τὸ κατάστημα καὶ εἰς τὰ δωμάτια τοῦ πανεπιστημίου.

Άρθρ. 84.

Εἰς ταῦτα καὶ ἄλλα ὅμοια ἀντικείμενα οἱ μαθηταὶ θέλουσιν ἀναγνωρίζει τὸν πρύτανιν, τὸ συμβούλιον καὶ τοὺς σημαντόρας ὡς ἀμέσως αὐτῶν ἀνωτέρους, ἐμφανιζόμενοι εἰς ἕκαστην πρόσκλησιν αὐτῶν ἀνωπερθέτως καὶ ἀπροφασίως ὑπακούοντες.

Μαθηταὶ δὲ μὴ ἐμφανιζόμενοι κατὰ πρόσκλησιν ἀνωτέρως αὐτῶν ἀρχῆς ἐνάγονται εἰς αὐτὴν διὰ τοῦ κλητῆρος.

Άρθρ. 85.

Οί μαθηταὶ ὀφείλουσι νὰ ἀποθίδωσιν εἰς τοὺς διδασκάλους τοῦ πανεπιστημίου τὸ ἀνήκον σέβας. Ὁ προσβάλων ἀνώτερον τινα ἢ διδάσκαλον τοῦ πανεπιστημίου ὑπόκειται εἰς τὰς ἀνηκούσας πειθαρχικὰς ποινὰς, ἐπιφυλαττομένων τῶν ὅρων τοῦ ποιν. νόμου, ἐὰν ἡ προσβολὴ συνέβῃ ἐνῶ ὁ προσβληθεὶς ἐξετέλει τὰ ἴδια αὐτοῦ καθήκοντα.

Άρθρ. 86.

Οί μαθηταὶ χρεωστοῦσι νὰ σέβωνται ὡς ἀρχάς, τοὺς ἐπιτοπίους ἀκυνομικούς ὑπαλλήλους ἢ τοὺς ἰδιαιτέρους τοῦ πανεπιστημίου, ἐὰν τοιοῦτοι ὑπάρχωσιν, ὑπακούοντες εἰς τὰς αὐτῶν διατάξεις· ὀφείλουσι δὲ προσέτι νὰ καθυποβάλλωσιν εἰς τὸν πρύτανιν τὰ κατ' ἄλλων παράπονα· προσέτι δὲ δύναται νὰ ἀναφέρωσι καὶ τὰ κατὰ μὴ μαθητῶν, διὰ νὰ τοῖς χρηρήσῃ τὴν ἀνήκουσαν βοήθειαν.

ΙΔ'. Περὶ ἐφαρμογῆς τῶν ἀκαδημαϊκῶν ποινῶν ἐν γένει.

Άρθρ. 87.

Πρὸς συντήρησιν τῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ πειθαρχίας θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι τὰ ἀκόλουθα μίσα καὶ αἱ ποιναὶ κατὰ τῶν μαθητῶν·

- α. Πατρικὴ προτροπή.
- β. Μυστικὴ καὶ δημοσίᾳ ἐπίπληξις.
- γ. Κράτησις ἐντὸς τοῦ θαλάμου.
- δ. Φυλάκισις.
- ε. Ἀπειλὴ ἀποπέμφσεως.
- ζ. Προσωρινὴ ἀποπέμψις.
- η. Παραίτησις.
- θ. Ἀποβολή.

Άρθρ. 88.

Ἐκαστος εἰς ἐξέτασιν ἐνεχόμενος μαθητὴς δὲν δύναται μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ὑποθέσεως ἢ πρὸ τοῦ τέλους τῆς ποινῆς νὰ διακείνη οὐδεμίαν νύκτα ἔξω τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου ἀνευ ἀδείας τοῦ πρυτάνεως.

Ὅστις διὰ δραστηρεύσεως ζητῇ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ποινὴν, προσκαλεῖται δημοσίως νὰ ἐμφανισθῇ ἐπὶ ἀπειλῇ ἀποβολῆς· μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ ἐντὸς τῆς προσδιορισμένης προθεσμίας θέλει ἀποβάλλεσθαι.

Άρθρ. 89.

Ἐπιπλήξεις γίνονται δημοσίως ἀπὸ τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστημίου εἰς σημαντικὰς παραβάσεις.

Άρθρ. 90.

Ἡ κατὰ τὸν θάλαμον κράτησις θέλει τηρεῖσθαι ἀπροφασίστως κατὰ τὸν διαταχθέντα τρόπον. Ἡ εἰς φυλακὴν κράτησις θέλει ἐκτελεῖσθαι ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόφασιν. Εἰς τοὺς ἐν τῇ φυλακῇ δὲν θέλουσι δίδεσθαι ἄλλα βρώματα καὶ ποτὰ πλὴν τῶν συνήθων· ἡ ποινὴ αὕτη ἐπιβαρύνεται δι' ἀφαιρέσεως θερμῶν βρωμάτων καθ' ἑκάστην τρίτην ἡμέραν. Οὐδεὶς ἀπολύεται τῆς φυλακῆς πρὶν ἀποτίσῃ ὅλα τὰ χρεωστούμενα.

Άρθρ. 91.

Ἡ ποινὴ τῆς ἀπειλῆς τῆς ἀποπέμφσεως ὑπάρχει γενικῇ ἢ περιορίζεται εἰς τὴν ὑποτροπήν.

Κατὰ τὴν πρώτην περίστασιν ὁ διὰ τῆς ποινῆς ταύτης τιμωρούμενος μακρύνεται τοῦ πανεπιστημίου ἐπὶ τῆς πρώτης παραβάσεως ἐπιστροφῆς ἄλλοτε ποινὴν φυλάκισεως κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, ἐπὶ τῆς πρώτης ὑποτροπῆς. Ἡ ποινὴ αὕτη ἐπιφέρει διὰ τοὺς ὑποτρόφους τῆς Κυβερνήσεως τὴν παῦσιν τῆς διηρησθείσης ὑπὲρ αὐτῶν συντάξεως.

Άρθρ. 92.

Ἡ ποινὴ τῆς ἀποπέμφσεως συνίσταται εἰς μὴ δημοσίαν καὶ προσωρινὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τοῦ πανεπιστημίου. Ἐκτείνεται ἀπὸ 6 μηνῶν ἕως δύο ἐτῶν· ἡ δὲ διάρκειά της θέλει πάντοτε διαγινώσκεσθαι εἰς τὸν τιμωρούμενον. Ὁ διὰ ταύτης τιμωρούμενος τότε μόνον δύναται νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ πανεπιστήμιον πρὸ τοῦ τέλους, ὅταν δοθῇ εἰς αὐτὸν χάρις, ἥτις θέλει ζητεῖσθαι ἀπὸ ἡμῶν.

Άρθρ. 93.

Ἡ παραίτησις ἔχει τὴν αὐτὴν διάρκειαν, ὡς ἡ ἀποπέμψις.

Άρθρ. 94.

Ἡ ἀποβολὴ ὑπάρχει ἡ μεγίστη τοῦ πανεπιστημίου ποινὴ, ὅταν στηλιτεύεται ἐπὶ μελανῆς σανίδος καὶ δηλοποιεῖται εἰς τοὺς γονεῖς, ἐπιτρόπους καὶ τὰ ξένα πανεπιστήμια μεθ' ὧσιν τὸ τῆς Ἑλλάδος ἔχει σχέσεις. Ἡ δὲ ἐνέργεια αὐτῆς διαρκεῖ τέντε ἐτῶ ὅσα καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ μαθητοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Δύναται ὅμως ἡ προκειμένη ποινὴ νὰ ἐπιβαρυνθῇ, ποτὲ μὲν φυλακίζομένου αὐστηρῶς, ἢ δηλοποιουμένου πρὸς τὴν προϊσταμένην ἀρχὴν τοῦ ἀποβλήτου· ποτὲ δὲ παρατενουμένης τῆς ἀποβολῆς ὑπὲρ τὸν ὠρισμένον χρόνον, ἢ κηουττομένης διηνεκοῦς.

Ὁ ἀποβληθεὶς δὲν θέλει ἐπιτυγχάνει ἐλάττωσιν τῆς δικαίως τῆς ἀποβολῆς αὐτοῦ.

Άρθρ. 95.

Εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προτεινόμενων ποινῶν δὲν θεωρεῖται διόλου ἡ κοινωνικὴ θέσις ἢ ἡ πεποιθία τοῦ τιμωρούμενου, ἀλλὰ μόνον ἡ ἐπιμέλεια καὶ διαγωγή.

Άρθρ. 96.

Ὅλαι αἱ παραβάσεις ὧσιν οἱ τιμωρούμενοι ἤδη μετὴν ἀποπέμψιν, παραίτησιν ἢ ἀποβολὴν, καὶ ἐπιστρέψαντες εἰς τὸ πανεπιστήμιον μαθηταὶ κατασταθῶσιν ἔνοχοι, θέλουσι τιμωρεῖσθαι μετ' αὐστηροτέρας ποινῆς.

Άρθρ. 97.

Ὁ πρύτανις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατχινώτῃ καὶ ἐνεργῇ ποινὰς ἐπιπλήξεως, καὶ φυλάκισεως, ἀφαιρῶν προσέτι τὴν ἀπόλαυσιν θερμῶν βρωμάτων κατὰ πάσαν τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' οὐγὶ ἐπέκεινα τῶν 8· ὅλαι δὲ αἱ λοιπαὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐνεργοῦνται μόνον ἐπιψηφίσαντος τακτικῶς τοῦ πανεπιστημιακοῦ συμβουλίου, δημοσιεύονται δὲ καὶ ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ πρυτάνεως· ἀλλὰ μία ἀπλή ποινὴ δὲν θέλει ὑπερβῆ τὴν διάρκειαν 4 ἑβδομάδων.

Άρθρ. 98.

Ἡ ποινὴ κακουργήματος ἢ πλημμελήματος ἐπιφέρειν·

τος κατὰ τὸν γενικὸν ποινικὸν νόμον τὴν ἀφαίρεσιν ἀξιομαμάτων καὶ ἐπιτιμῶν θέσεων ἔχει ὡς ἀμεσοῦ ἀποτέλεσμα τὴν ἀποβολὴν ὅθεν τὰ ἀνήκοντα δικαστήρια θέλουσιν ἀναφέρει ἐκάστοτε περὶ τῆς καταγνωσθείσης ποινῆς πρὸς τὸ πανεπιστήμιον· ἀλλὰ καὶ ὁσάκις ἄλλαι ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς μαθητὰς ἀπὸ τὰ δικαστήρια διὰ πολιτικὰς ὑποθέσεις, αἱ ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ γνωστοποιῶσι τοῦτο εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 99.

Ἐκάστη παραίτησις θέλει γνωστοποιεῖσθαι εἰς τὴν ἀστυνομίαν τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου, εἰς ἣν ἐναπόκειται ν' ἀποφασίζῃ πόσον ὁ παραιτηθεὶς δύναται νὰ διαμένῃ αὐτόθι.

Ἄρθρ. 100.

Ἄλλ' ἕκαστος μαθητῆς εἴτε ἰθαγενὴς εἴτε ξένος, ἐφ' ὅσον σχολάζει εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ὑπόκειται εἰς τοὺς ποινικὸς γενικὸς νόμους καὶ χρεωστεῖ ἰδίως νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις.

1A. Περὶ πειθαρχικῶν ὁρισμῶν ὡς πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ διαγωγὴν τῶν μαθητῶν καὶ περὶ ποινῶν ἐφαρμοστέων εἰς τοὺς παραβάτας.

Ἄρθρ. 101.

Ἀπὸ τοὺς μαθητὰς ἀπαιτεῖται ἐν γένει, ἀναλογιζομένους τὸν εὐγενῆ αὐτῶν προορισμὸν, ὄχι μόνον φοιτῶντες εἰς τὸ πανεπιστήμιον, νὰ μὴ γίνωνται πλημμελημάτων, προσβαλλόντων τὰ ἥθη καὶ τοὺς νόμους τοῦ κράτους, ἔνοχοι, ἀλλὰ καὶ νὰ εὐδοκίμῶσι μάλιστα εἰς τὸ κοινὸν διὰ εὐσχήμονος καὶ ἀξιοπρεποῦς βίου.

Ἄρθρ. 102.

Τὰ μερικώτερα καθήκοντα τῆς ἐπιμελείας καὶ διαγωγῆς τῶν μαθητῶν θέλουσιν ὁρισθῆ ἀκριβέστερον εἰς τὰς κανονικὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 103.

Ἰδίως δὲ ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς μαθητὰς:

- α. Νὰ φείρωσι τὰ προγράμματα τῶν ἀρχῶν τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν δημοσίων διδασκάλων.
- β. Νὰ τοιχοκολλῶσιν ἐγγράφα μὴ θεωρηθέντα καὶ ἐγκριθέντα ἀπὸ τὸν πρύτανιν.
- γ. Νὰ φέρωσιν ὄπλα, ἐκτὸς τῶν ἀνήκόντων εἰς πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν στολὴν, τὴν ὁποίαν ὁ μαθητῆς ἔχει τυχόν τὸ δικαίωμα ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του νὰ φέρῃ.
- δ. Νὰ ἐκτελῶσι δημοσίους πομπὰς καὶ μουσικὰς συμφωνίας ἄνευ ἰδιαίτερας ἀδείας τοῦ πρυτάνεως, τῆς ἀσνομικῆς καὶ εἰδήσεως τῆς κατὰ τὴν πόλιν φρουραρχικῆς ἀρχῆς.
- ε. Νὰ ἐπισκέπτονται τοὺς ἐν φυλακῇ μαθητὰς, ἢ νὰ προπέμπωσι τοὺς παραιτηθέντας ἢ ἀποβλήτους.
- ς. Νὰ λαμβάνωσι δραματικὰ πρόσωπα εἰς δημοσίους θεατρικὰς ἐταιρείας.

Ἄρθρ. 104.

Οὐδεὶς τῶν ἐντοπιῶν μαθητῶν ἔχει τὴν ἀδειαν, ἀνεῦ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ πρυτάνεως, νὰ μακρυνθῇ ὑπὲρ

τὴν μίαν νύκτα τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου διαρκούντων τῶν μαθημάτων.

Ἄρθρ. 105.

Ἐταιρεῖται μαθητῶν τότε μόνον κρίνονται ἀνεκτὰ ὅταν ὁ μόνος μὲν σκοπὸς τῶν ἡναι ἀπλῆ συναναστροφή καὶ βοήθεια ἐνδεεστέρων καὶ ἀξίων περιθάλψεως συμμαθητῶν, δημοσιεύωσι δὲ τοὺς κανονισμοὺς αὐτῶν, ζητοῦσαι τὴν ἐγκρισιν, καὶ γνωστοποιῶνται τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν· ἀλλ' αἱ ἐταιρεῖαι, ἔχουσαι ἄλλην τινὰ πρόθεσιν παρὰ ταῦτα, διαλύονται καὶ ἐφαρμύζεται κατὰ τοῦτο ὁ γενικὸς ποινικὸς νόμος.

Ἄρθρ. 106.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς μαθητὰς νὰ ἀναδέχωνται ὡς γενικὰς ὑποθέσεις, τὰς ἀφορώσας μόνον τινὰ ἄτομα, νὰ συσκέπτονται περὶ αὐτῶν εἰς ἰδιαίτερας συνελεύσεις νὰ ἐνεργῶσιν ὑπογραφῶν σύναξιν, ἢ δι' ἀπεσταλμένων νὰ μεσιτεύωσιν ὑπὲρ τοιούτων ὑποθέσεων.

Εἰς τὸν πρύτανιν, τὸ συμβούλιον, καὶ τοὺς καθηγητὰς, ἀπαγορεύεται νὰ δέχωνται καὶ νὰ ἀκροάζωνται τοιούτους ἀπεσταλμένους, ἢ νὰ ἐγκρίνωσιν αὐτῶν τὰς παρατηρήσεις.

Ἄρθρ. 107.

Πᾶσα ἄμυνα, (πλὴν τῆς δικαίας καὶ ἀμέμπτου ἐξ ἀνάγκης ἀμύνης), πᾶσα μονομαχία, καὶ πᾶν εἶδος καὶ πᾶσα μεταγῆ αὐτῆς ἀπαγορεύονται αὐστηρῶς, καὶ κολάζονται κατὰ τοὺς γενικοὺς νόμους, προστιθεμένης εἰς τὴν κοινὴν ποινὴν τῆς ποινῆς τῆς προσωρινῆς ἀποπέμψεως, τῆς παραιτήσεως, ἢ τῆς ἀποβολῆς.

Ἄρθρ. 108.

Ὅταν ἡ μονομαχία δὲν ἔχῃ ἀποτέλεσμα, ἐὰν μὲν οἱ μονομαχήσαντες ἦσαν ἐπιμελεῖς καὶ χρησθηθεὶς, ἐκτὸς τῆς δικαίας ποινῆς, θέλουσι τιμωρεῖσθαι καὶ μὲ ἀποκμπήν· ἂν δὲ ἦσαν γνωστοὶ ὡς ἀκηροὶ καὶ φιλοτάραχοι, μὲ παραιτήσων· ἀλλ' ἂν ἡ μονομαχία ἔχῃ ἀποτέλεσμα, τιμωρεῖται, ἐκτὸς τῆς νομίμου ποινῆς, καὶ μὲ ἀποβολὴν ἐκ τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 109.

Ὁ ζητῶν ἐπίτηδες μονομαχίας καὶ διαφορὰς, τιμωρεῖται δι' ἀποκομπῆς, ἂν δὲ καὶ ἄλλοτε ἢ διαγωγῆ του ἦτο ἐπιλήψιμος, διὰ παραιτήσεως ἢ ἀποβολῆς.

Ἄρθρ. 110.

Ὅπλαστικαὶ μὲ ἀκονημένα ξίφη, καὶ μὲ κοπτερὰ ἢ ὀξέα ὄπλα θεωροῦνται ὡς μονομαχίαι, καὶ τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ὡς τοιαῦτα.

Ἄρθρ. 111.

Ὁ ἐπιπλήττων, ὑβρίζων, ἢ καὶ διὰ πράξεων προπηλακίζων τινὰ, ὡς μὴ δεχθέντα πρότασιν μονομαχίας, τιμωρεῖται, τὸ μὲν πῶτον, μὲ αὐστηρὰν φυλάκισιν, ἐν δὲ περιπτώσει ὑποτροπῆς μὲ ἀποκομπῆν, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ μὲ παραιτήσων, ἢ ἀποβολὴν, ἐπιφυλαττομένων πάντοτε καὶ τῶν ὄρων τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 112.

Μαθηταὶ ἰατρικῆς ἢ χειρουργικῆς, παρευρισκόμενοι εἰς μονομαχίας διὰ ἰατρικὴν βοήθειαν, θεωροῦνται ὡς

συμμέτοχοι τῆς μονομαχίας. Προσκληθέντες δὲ μετὰ τὴν πλήρωσιν, χρεωστούσιν εἰς κατεπειγούσας περιστάσεις, ἀφ' οὗ δέσωσιν ἀρμοδίως τὴν πληγὴν, νὰ ἀναφέρωσι τὰ δέοντα πρὸς τὴν ἀστυνομίαν περὶ τούτου ἀμέσως διὰ ν' ἀποφύγῃσι τὴν εἰς τοὺς συμμετόχους τῆς μονομαχίας ἐπιβαλλομένην ποινὴν, ἢ ἂν ἡ μονομαχία συνέβη ἔξω τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου, πρὸς τὴν ἐπιτόπιον ἀρχὴν, ζητοῦντες ἰατρὸν τινα δόκιμον.

Ἄρθρ. 113.

Λί ἄνω ῥηθεῖσαι ποινὰ τόσῳ μᾶλλον θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι, ὅσῳ ὀπρῶτασι καὶ ὅλοι οἱ κληρονομηταὶ ἔχουσι χρεὺς νὰ διαλάττωσιν ὡς συμβιβασταὶ τὰς μεταξὺ μαθητῶν συμπιπτούσας περὶ τιμῆς διαφορὰς μετὰ τρόπον μὴ προσβάλλοντα αὐτῶν τὴν φιλοτιμίαν.

Ἄρθρ. 114.

Ἰδιωτικαὶ ἐταιρεῖαι ὀπλασκίας, ὡς παρέρουσαι συγγακτικὴς ἀφορμὰς μονομαχίας, δὲν θέλουσιν εἶναι ἀνεκταί, καὶ τὸ μάθημα τῆς ὀπλασκίας παραδίδοται μόνον εἰς τὸν προσδιωρισμένον δημόσιον τόπον ὑπὸ τὴν ἐπισησίαν τοῦ ἐπὶ τούτῳ αὐτῆς διδασκάλου.

Ἄρθρ. 115.

Εἰνοδόχοι, οἰνοπῶλαι, καφεπῶλαι καὶ οἰκονομῶται, τινες ἀνέχονται ἐντὸς τῶν οἰκιῶν τοιαύτας ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορευόμενας τῶν μαθητῶν συνελεύσεις, ἢ λαβόντες γινῶσιν τῶν ἐν αὐταῖς γενομένων πράξεων, δὲν καταγγέλλουσιν αὐτὰς ἀμέσως εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν, ὀνομάζοντες καὶ τοὺς συμμετόχους, θέλουσι καταδικασθῆναι κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους ὡς συμμετοχοί.

Ἄρθρ. 116.

Ἀρχαιότεροι μαθηταὶ, ἀντιποιοῦμενοι ὑπεροχὴν τινα ἐπὶ νεωτέρων, ἢ νεηλῶδων, ἢ προσπαθοῦντες νὰ τοὺς σύρῃσιν εἰς τὴν συναναστροφὴν των καὶ μὴ θέλοντας ὑβρίζωσιν, χλευάζωσι ἢ ἀπαγορεύωσιν νὰ συναναστρέφωσιν μετ' ἄλλων, τιμωροῦνται μετὰ φυλάκισιν αὐστηρὰν, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, μετὰ προσωρινὴν ἀπόπεμψιν ἢ παραίτησιν.

Μαθηταὶ πλάττοντες καὶ διδιδόντες ἄδυσφημίας κατὰ τινος, ἢ προσφερόμενοι πρὸς τὸν συκοφαντηθέντα μετὰ τρόπον προσβάλλοντα αὐτοῦ τὰ δικαιώματα τιμωροῦνται, οἱ μὲν αὐτοῦργοι, μετὰ παραίτησιν, οἱ δὲ ἄλλοι συνοχοὶ μετὰ φυλάκισιν ἢ ἀπόπεμψιν.

IB. Ἀκροτελευταῖοι ὄρισμοί.

Ἄρθρ. 117.

Ἐπειδὴ τό γε νῦν ἔχον δὲν δύνανται νὰ συμπληρωθῶσιν ὅλαι αἱ σχολαί, διὰ τοῦτο τὸ πανεπιστήμιον θέλει τελειοποιεῖσθαι βαθμηδὸν ἀναλόγως πρὸς τὰς παρούσας ἤδη εὐκολίας.

Ἄρθρ. 118.

Ἄλλ' ἢ ἀναγκαῖα πρὸς διδασκαλίαν σκευασία πρέπει νὰ προετοιμασθῇ ἀνυπερθέτως, γινομένης φροντίδος καὶ

περὶ τῆς ταχέως συμπληρώσεως τῶν ἐπιστημονικῶν συλλογῶν, καὶ τοῦ πορισμοῦ τῶν λοιπῶν ἀναγκαιῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον. Ἰδίως δὲ θέλει καταβληθῆναι σπουδὴ, νὰ προεπαισθῶσι πάντα ἔσχα κρίνοντα ἀναγκαῖα εἰς τὴν κατὰ τὴν προσδιορισθείσαν ἐποχὴν τοῦ πανεπιστημίου βεβαίαν ἐναρξίν.

Ἀνεγείραντες ἤδη διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος τὸ ἀνώτατον διδασκικὸν κατὰστημα, ἐδώκαμεν δι' αὐτοῦ καθὼς καὶ διὰ τῶν λοιπῶν ἐκπαιδευτικῶν ἔρων ἀπόδειξιν εἰς τὸν ἀγαπητὸν ἡμῶν λαὸν τῆς ὑπὲρ τῆς εὐημερίας αὐτοῦ Ἡμετέρας φροντίδος.

Πεισιθῆτες, ὅτι καὶ διδασκαλοὶ καὶ μαθηταὶ θέλουσιν ἔχει διηνεκῶς ὑπὸ ὄψιν τὴν ὑψηλὴν αὐτῶν κλήσιν, ἐνθυμούμενοι, ὅτι ἡ ἀληθὴς ἐπιστήμη μόνον εἰς τὸν ἠρησκειτικῶς καὶ ἠθικῶς μορφωθέντα ἄνθρωπον δύναται νὰ ἀναπτύξῃ, καὶ ὅτι ἡ ἀνάπτυξις αὐτῆ σκοπὸν πρώτιστον ἔχουσα τὸν κοινωνικὸν βίον, συνίσταται μάλιστα εἰς τὴν ἀρμονίαν τῶν φυσικῶν καὶ πνευματικῶν δυνάμεων, ἐπιζητοῦμεν, ὅτι τὸ πανεπιστήμιον τῆς Ἑλλάδος μετὰ πολλῶν ἐκατονταετηρίδων διχκοπήν θέλει ἀναλάβει πάλιν τὴν πρώτην εὐκλειαν ὅπου ἄλλοτε ἡ παλαιὰ ἀκαδημία προήγαγεν ἀποτελέσματα ἀνεξέλιπτα, ῥίψασα ἀκτῖνας φωτὸς εἰς τοὺς μακρυνωτάτους τόπους καὶ αἰῶνας, καὶ ὅτι θέλει διαλάμψει ἐκ νέου εἰς τὰ δύο γειννάζοντα μέρη τοῦ κόσμου.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐκδοθησομένου καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς ἰδιαιτέρῃ ἀντίτυπα τῶν ὁμοίων πωληθέντων ἢ εἰσπραχθεῖσα ἀξία θέλει προστεθῆ εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ πανεπιστημίου διὰ τοὺς σκοποὺς τοὺς εἰς τὸ ἄρθρ. 37 ἰδίως προσδιοριζομένους.

Ἐκτὸς τούτου τὸ ἄρθρ. I. τοῦ παρόντος διατάγματος θέλει ἀναγνωσθῆ εἰς ὅλας τὰς ἐνοριακὰς ἐκκλησίας τοῦ Κράτους μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν τὴν 25 Ἰαν. (6 Φεβρουαρίου) 1837 ὡς ἡμέραν τῆς ἐξιομνημονεύτου ἡμῶν πρώτης εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεως, καὶ θέλει πρὸς τοὺς τοιαύτους ἀγγελθῆ, ὅτι οἱ ἰδιαιτέροι περὶ αὐτοῦ ὄρισμοὶ περιέχονται εἰς διάταγμα, δημοσιευθὲν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς ἰδιαιτέρῃ ἀντίτυπα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Δεκεμ. 1836 (12 Ἰανουα. 1837)

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΣΣΗΡΓ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.